

Els núvols
avancen

XÀFEC A LES
MUNTANYES

Manresa

+33 +17

Encara que el dia començarà amb el cel bastant serè, a partir del migdia arribaran núvols que travessaran el territori d'oest a est i deixaran xàfecs i tempestes en punts de muntanya.

Gent corrent

«Quan vaig venir, no en sabia res, de Barcelona»

RICARD CUGAT

-Fotògrafa i perruquera, ¿com explica aquesta combinació?

-Em vaig iniciar com a perruquera als 17 anys. Llavors vivia a Costa Rica i estudiava Turisme, però no m'agradava. Li vaig dir a la meva mare que seria perruquera i em va enviar a Miami a viure amb els meus avis perquè pogués estudiar als Estats Units.

-Esperi, ¿on va néixer?

-Vaig néixer a Nicaragua, però tinc nacionalitat nord-americana. Em vaig criar entre Miami i Los Angeles. Vam haver d'anar-nos-en de Nicaragua per la revolució.

-Ja sabia jo que no seria tan senzill.

-La meva mare és costa-riquenya i fa 20 anys va decidir tornar a Costa Rica. Per això vaig començar Turisme allà. El meu pare és nicaragüenc, però als 17 anys se'n va anar a viure als EUA, així que quan vam néixer ja érem nord-americans. Els meus pares eren molt

inquiets, es traslladaven molt. Li poso un exemple: la meva germana gran va néixer a San Francisco; jo, a Nicaragua, i el meu germà, a Miami. A vegades, fins i tot jo mateixa em confonc amb els llocs i amb les dates.

-¿Com integra totes les seves identitats?

-Ho sento com una cosa natural. La meva mare té 20 carreres diferents i ha viscut en 20 llocs. I jo no em sento ni cent per cent nord-americana ni costa-riquenya ni fotògrafa ni perruquera. Sóc una mica de tot.

-Tornem a la perruqueria.

-Vaig treballar durant 10 anys de perruquera. Primer en perruqueries de luxe a Miami i, més tard, vaig obrir la meva pròpia perruqueria a Costa Rica. I, al cap d'una dècada, vaig sentir que volia fer una altra cosa.

-I m'imagino que aquí hi entra la fotografia.

-Sempre em van fascinar el cine i la fotogra-

fia, així que vaig decidir estudiar fotografia a Costa Rica. Aleshores ja m'havia casat amb un *marine* nord-americà i ja m'havia divorciat.

-¿Quants anys té?

-[Riu] Vaig néixer el 1974. Em vaig casar als 19 i em vaig divorciar als 22.

-¿Es va dedicar a la fotografia?

-Sí, durant 10 anys. Vaig estar dos anys a Costa Rica, on tinc una col·lecció permanent, i després, vaig venir a Barcelona. A Costa Rica vivia de la fotografia. Aquí vaig exposar molt. Vaig estar dues vegades al CCCB amb mostres col·lectives. I vaig obrir el meu propi estudi i em dedicava al *fashion*.

-¿Per què va venir a Barcelona?

-Vaig venir per amor, estava amb una parella i volíem estudiar cine. Va ser ell qui va decidir que seria Barcelona, perquè jo no sabia res d'aquesta ciutat. ¡No n'havia vist ni fotos! Em vaig llançar a un món desconegut i vaig sortir enamorada de Barcelona.

-¿Com torna a la perruqueria?

-Quan vaig tallar amb la parella amb qui vaig venir, vaig tornar a Miami, però em vaig adonar que no tenia res en comú amb Miami. Encara que no tenia diners per fer una altra mudança, vaig tornar. La meva mare diu que qui no arrisca no guanya. ¡Fa poc més de dos anys, i vaig venir amb 50 euros a la cartera!

-¿Com s'ho va fer?

-Vaig decidir sacrificar-ho tot. Volia intentar-ho sola. Al principi, vaig haver de netejar cases. La meva mare em va ensenyar a no ser tan orgullosa fins al punt de no poder posar menjar a taula i tenir un sostre... i aquí estic. Em vaig quedar a casa d'un amic, no sabia què fer, però era per pur amor de voler estar aquí.

-Llavors...

-Estava perdent el negoci de fotografia perquè la gent ja no podia pagar i era un estrès terrible buscar clients. Em vaig posar a treballar en una perruqueria, però ens van fer fora a tots. No ens pagaven i estàvem farts que ens tractessin malament amb l'excusa de la crisi. Vaig pensar que sempre havia tingut èxit en la perruqueria i vaig fer un pla de negoci. I vaig anar trucant portes: la família, els amics i el banc em van prestar diners. És un miracle que estigui aquí. A vegades miro enrere i penso: ¿Com ho he fet?

-¿Quins plans té ara?

-Ara sento que vull estabilitat per primer cop a la meua vida. Vull posar arrels aquí i estic molt enamorada d'un català. ≡

Tatiana Estrada

És fotògrafa i és perruquera i va néixer a Nicaragua, però és nord-americana. La seva perruqueria es diu Strada, film de Fellini.

PER
Catalina
Gayà

